

Ernest Maragall: «Pensar que volem privatitzar les escoles i instituts és una autèntica barbaritat»

MARCEL BARRERA

EL PUNT, 10/02/2008

El conseller assegura que quan es conegui l'articulat de la llei s'esvairan totes les pors que han provocat la vaga de mestres que dijous que ve pot afectar més de 700.000 alumnes, i assenyala que el suport de CiU a la reforma és «imprescindible»

-Una de les pors més expressades pels convocants de la vaga de mestres és que tot i que mantindran la titularitat pública, uns quants centres educatius podran tenir una gestió indirecta. Això ha provocat que s'acusi el departament de voler privatitzar l'educació. És cert?

-«És molt curiós perquè ni el concepte ni la intenció estan presents en el document de bases i aquesta motivació tampoc hi és en el text formal de convocatòria de la vaga. En canvi, ha servit com una bandera d'agitació de temors. Ho hem de dir molt rotundament. Reclamo la possibilitat de tenir un debat serè per verificar que no hi ha cap intenció de privatitzar res. La interpretació que podem privatitzar alguna de les escoles i instituts és una autèntica barbaritat. No ha estat mai al cap ni al pensament de ningú i encara menys en el contingut de les bases. Tot just estem atorgant-nos la llibertat de reflexionar sobre si experiències que ja existeixen avui al nostre país té sentit que les legalitzem com a elements excepcionals de contrast i d'enriquiment del sistema públic.

Com per exemple les de Sant Sadurní d'Anoia o les històriques escoles de l'Ajuntament de Barcelona, que són diferents i no estan compostes per funcionaris docents del sistema general i en canvi són indiscutiblement públiques. Seria en règim excepcional i com un element eventual i per fer front a una determinada voluntat municipal. Però res més que això. Cap escola pública, ni actual ni futura, és susceptible de ser privatitzada. Ni una escola, ni un institut ni un docent. Tot serà de titularitat pública i es mantindrà la plena responsabilitat d'una administració pública. Les 2.880 escoles i instituts que existeixen avui seguiran sent el que són, i totes les que anirem creant també.»

-Però no pot ser que hagi induït a una gran confusió el document de bases? Concretament diu que la «gestió indirecta es fa per explorar fórmules que s'ha demostrat que són viables en altres països». No parla de fórmules com vostè assenyala que ja funcionen a Catalunya. Potser per això els sindicats han dit que es vol imitar el model d'Anglaterra...

-«És evident que hi ha un abús d'interpretació. El document parla d'explorar, que en si mateix indica l'excepcionalitat de l'experiència.»

-No es vol imitar el model de Margaret Thatcher, doncs?

-«En absolut! Déu nos en guard! Ni el model Thatcher ni el model que ja funciona per altres etapes de Catalunya. Algú ha dit que es vol fer a primària el que ja s'ha fet en llars d'infants. Rotundament no!»

-No és molt ambigu el document, cosa que pot haver induït a males interpretacions?

-«En un document de bases que és conceptual ha de ser així. S'ha produït un abús conscient d'una interpretació perversa que mai ha estat present en les intencions de ningú. Hem de tranquil·litzar tothom en

aquest terreny. A més tindrem ocasió de fer-ho en les setmanes i mesos que vindran. Ningú pretén que aquest document de bases s'aprovi ni íntegrament ni parcialment, ni que es rebutgi. Està acabant de fer la seva funció. Un cop informat el Consell Escolar i incorporat, juntament amb la resta d'aportacions, en el procés de redacció del primer articulat, haurà acabat la seva missió. Haurà arribat a destinació. Morirà de mort natural. No caldrà ni rebutjar-lo ni retirar-lo. D'aquí a poques setmanes estarem en condicions de, sobre la base d'un text articulat, esvair qualsevol possibilitat d'interpretació i d'ambigüitat. Algú ha volgut interpretar que estàvem imposant una determinada línia i s'ha volgut donar la impressió que estava tancat. Siguem seriosos. Una llei demana molta feina amb tothom. Quan el text articulat que es farà a partir de les aportacions es pugui convertir en un projecte de llei, entrarem en una tercera fase que encara admetrà més continguts de diàleg, ajustament, precisió també en contacte amb la comunitat educativa. Per davant tenim temps d'assegurar, precisar, afegir, retirar i canviar el que calgui. L'objectiu del consens no només és possible sinó que a més avui està enfortit. Tenim la convocatòria de vaga exigint la retirada del document de bases però al mateix temps tenim aquests mateixos sindicats treballant honestament i sincerament a la taula del Consell Escolar i a més tenim aportacions formals i treballades, per exemple de CCOO. És un document, a més, que estic convençut que donarà lloc a un diàleg interessant que conduirà a acords.»

-També s'ha criticat el document de bases no pel que diu sinó pel que no diu. L'etapa 0-3 anys, la gratuïtat i sobretot un aspecte que és l'eix del Pacte Nacional: el de fer un únic sistema públic educatiu...

-«Tota la llei es basa en aquest concepte. Podem buscar tres peus al gat, però aquesta llei és absolutament coherent i conseqüent amb les

previsions del Pacte Nacional. En alguns aspectes va més enllà. Afegeix, innova i crea instruments... però no renega de cap de les previsions; al contrari. Molt particularment confirma la de disposar d'un servei públic educatiu únic i integral que sigui expressió de la integració de les diferents parts i de l'aplicació dels principis de coresponsabilitat, no fruit d'un acord entre parts sinó legalitzades. El document, com el pacte, diu que el sector concertat de forma lliure però coresponsable s'integra al sector públic i s'avança cap a la gratuïtat efectiva. Sobre els 0-3 anys, és veritat que diu menys del que podria dir en part perquè ja tenim una llei. Ara, estic raonablement d'acord que la llei ha d'incloure l'essencial del concepte i garantir la qualitat de l'etapa. Tampoc parla prou de la formació professional ni l'educació en el lleure.»

-En quina fase es troben les negociacions en l'àmbit polític?

-«Hi ha un treball més avançat, evidentment, amb els socis de govern. Crec que pel que hem anat escoltant estem en condicions d'obtenir un consens ple en el marc del govern, com ha de ser, i a continuació obtenir un suport adequat i suficient del major nombre possible dels partits i particularment del primer grup al Parlament [CiU] que per representació política i social ens sembla que és imprescindible que estigui incorporat en aquest consens. Estic convençut que ha de ser així i estic raonablement esperançat que ho aconseguirem.»

-Hi haurà acord amb el Partit Popular?

-«Ja ho voldria, però dia que passa dia que afegeix elements que indiquen que es vol excloure d'aquesta possibilitat. Va formulant propostes que frontalment van en contra del nostre concepte. No és que hi hagi distàncies a recórrer, hi ha precipicis i abismes construïts per ells

mateixos. Veig complicat un acostament real, però ho intentaré perquè no els puc donar per exclosos.»

-Pel que fa a la vaga, troba que té suport? Un article de l'expresident de la Generalitat Pasqual Maragall deia que semblava que només tenia el suport dels directors?

-«Ni molt menys. Cada dia verifico que tenim el suport de la societat, de la comunitat educativa i del conjunt dels docents; directors i no directors. Jo sé què pensen els mestres i sé que hi ha efectivament temors basats en la disfunció interessada de les reals intencions i propostes que fem. Hi ha també segurament raons de malestar acumulat de molt de temps per molt diverses raons. El projecte de llei parteix de la convicció que l'actiu més important són els seus docents, i que qualsevol intenció de reforma del sistema ha de partir de la confiança d'aquests professionals i que sense això no anirem enlloc. Algú ha interpretat que estem en un procés de culpabilitzar els docents del que passa a la nostra educació. Diguem-ho clar. Si algú ha d'assumir responsabilitats és l'administració educativa i els governs successius. Jo les assumeixo. Som nosaltres els que hem produït l'estat de coses en què estem ara. Per acció i per omissió del que no hem fet encara. L'exigència és que en nom de la nostra responsabilitat actuem ja i que no deixem passar més temps abans d'iniciar el camí que ha de fer que deixi de donar-se que el 40% dels nostres nois i noies no puguin seguir estudiant quan acaben l'ESO. Aquesta és una situació d'injustícia social que és inacceptable per aquest país.»

-Però li critiquen que vulgui passar el mort als centres?

-«No és passar el problema sinó fer possible que el resolguin i posar-los les millors condicions. No es tracta de culpabilitzar els mestres sinó de

facilitar-los la vida. Passar d'un sistema que és burocràtic, centralitzat, controlador i que s'equivoca molt, a un sistema que els centres, en ús de la seva autonomia, exerceixen la seva professionalitat i capacitat pedagògica a través de direccions potents.»

-Serà difícil fer tot aquest procés amb el sindicat Ustec en contra?

-«No podem deixar d'avançar i deixar-nos condicionar per determinades posicions que com que són molt importants i representatives són les d'una sola organització. La llei no és ni d'aquest departament ni del govern, sinó del conjunt de la representació del país. El que una força sindical aportï benvingut serà, però el que no pot fer ni farà serà deturar el procés. Ningú té dret a exercir cap mena de veto ni a aturar un procés de reforma i millora que el país sap que és imprescindible i urgent.»